

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΘΑΛΟΥΣ

Τα τελευταία χρόνια οι αλλαγές που έχουν συμβεί στην ελληνική κοινωνία δεν έχουν αφήσει ανεπηρέαστο τον τρόπο λειτουργίας των ΜΜΜ. Η αύξηση στο κόστος μεταφοράς και η εντατικοποίηση της καταστολής και του ελέγχου που έρχεται μαζί τους, όπως οι κάμερες και οι μπάρες στο Μετρό, τα τουρνικέ στα λεωφορεία και οι μπάτσοι-ελέγκτες διαμορφώνουν μια νέα συνθήκη στις μαζικές μεταφορές. Μια συνθήκη μέσω της οποίας το κράτος και το κεφάλαιο επιδιώκει να μετακυλήσει ακόμα περισσότερο το κόστος των μετακινήσεων στις πλάτες μας. Στις πλάτες των εργαζομένων, των ανέργων, των μεταναστών, στις πλάτες των κατώτερων ταξικών στρωμάτων. Παράλληλα, αποκλείεται εκείνο το πιο εξαθλιωμένο κομμάτι της εργατικής τάξης (επαίτες, άστεγοι κλπ) που δεν ταιριάζει με την αποστειρωμένη εικόνα της τάξης και της ασφάλειας η οποία προωθείται στα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Ταυτόχρονα με τα παραπάνω (ή μάλλον εξαιτίας τους) οι μηχανισμοί του κεφαλαίου αναπτύσσουν μια ρητορική περί τσαμπατζήδων που χρεώνουν το δημόσιο και τις συγκοινωνίες. Αποκρύπτεται όμως έτσι ότι οι πραγματικά ωφελημένοι από τις μετακινήσεις είναι τα αφεντικά. Τα μέσα μεταφοράς υπάρχουν ώστε να μας μεταφέρουν στις δουλειές και τις σχολές μας ή στους χώρους όπου θα καταναλώσουμε, παράγοντας έτσι κέρδος για τα αφεντικά. Οι μεταφορές λοιπόν είναι κομμάτι της σχέσης της μισθωτής εργασίας, άρα είναι χρόνος για τον οποίο θα έπρεπε, αν όχι να πληρωνόμαστε, τουλάχιστον να μην πληρώνουμε. Δεν μας αφορά καθόλου αν οι επιχειρήσεις των συγκοινωνιών μπαίνουν μέσα μιάς και ούτως ή άλλως υπάρχουν όχι για το δικό μας συμφέρον, όπως θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε, αλλά για αυτό των αφεντικών. Δεν είναι δικιά μας δουλειά να βρούμε λύση στα προβλήματά τους

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι όλα τα παραπάνω δεν είναι παρά ένας ακόμη τρόπος υποτίμησης της εργασίας μας. Μια ακόμη από τις μορφές που παίρνει η ευρύτερη επίθεση του κεφαλαίου, όπως είναι το κόψιμο μισθών και συντάξεων, η ανεργία, η επισφάλεια, το κόψιμο παροχών κλπ. Ειδικότερα για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες, αυτή η επίθεση εκφράζεται με την ευρύτερη αύξηση του κόστους φοίτησης (σίτηση, στέγαση κλπ).

Έτσι στα ΜΜΜ δημιουργείται ένα κλίμα όπου ο κυρίαρχος λόγος προσπαθεί να μπολιάσει στις συνειδήσεις μας, διαμορφώνοντας ένα πεδίο όπου ο κανιβαλισμός και η απάθεια ανθούν και αναπαράγονται, αφήνοντας, έτσι, όσους δεν έχουν να πληρώσουν εισιτήρια έρμαια στους τραμπουκισμούς και στον εξεφτελισμό των ελεγκτών, ενώ παράλληλα οι ρατσιστικές συμπεριφορές απέναντι σε συνεπιβάτες μας εντείνονται. Σε ένα πεδίο όπου η φτώχεια θεωρείται ντροπή και «ποινικοποιείται» ακόμα περισσότερο, προτάσσουμε την αλληλεγγύη μεταξύ των επιβατών και στηρίζουμε τους συν(λαθρε)πιβάτες μας ενάντια στους ρουφιάνους ελεγκτές. Σε περίπτωση που μας πιάσουν δεν δεχόμαστε να μας κρατήσουν στο λεωφορείο ή να μας πάρουν τα στοιχεία μας, ούτε είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε. Σαμποτάρουμε όλα τα μηχανήματα που ελέγχουν την παρουσία μας στα ΜΜΜ, ξύλωνοντας μπάρες, τουρνικέ και μπλοκάροντας τα ακυρωτικά μηχανήματα.

ΔΕΝ ΧΤΥΠΑΜΕ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ ΓΙΑ ΜΑΣ

ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ

ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΜΕ ΕΠΙΘΕΤΙΚΑ

ΤΟΥΣ ΡΟΥΦΙΑΝΟΥΣ ΕΛΕΓΚΤΕΣ

ΚΡΑΤΑΜΕ ΤΡΑΙΝΑ ΚΑΙ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΚΑΘΑΡΑ ΑΠΟ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πολυτεχνείου
Αυτόνομο Σχήμα Τοπογράφων
Αυτόνομο Σχήμα Φυσικομαθηματικού
Ελευθεριακή Συλλογικότητα Passim
Κατειλημμένος Παπασωτηρίου